

Αν έπαιρνα ένα δολάριο κάθε φορά που ακούω το “μάς έδιωξαν” από την Ελλάδα, θα ήμουν εκατομμυριούχος, αλλά τώρα αντιμετωπίζουμε ένα νέο δίλημμα, δηλαδή αν “μάς έδιωξαν” ή “φύγαμε μόνοι μας” που ακούγεται λιγότερο άγριο, επειδή καμιά μάνα δεν διώχνει τα παιδιά της. Ομως βασικά παίζουμε με τις λέξεις επειδή το ίδιο πράγμα λένε και τα δύο, αφού δεν θα φεύγαμε ούτε μόνοι μας, αν μπορούσαμε να σταδιοδρομήσουμε και να ζήσουμε με αξιοπρέπεια στην Ελλάδα.

Αλλωστε υπάρχει και το “καλύτερο μέλλον” που δήθεν ψάχναμε, επειδή υπονοούν ότι είχαμε μεν καλό μέλλον στην Ελλάδα, αλλά εμείς οι άπληστοι θέλαμε το καλύτερο! Τώρα, ποιός από εμάς είχε καλό μέλλον στην Ελλάδα, αλλά άφησε γονείς, αδελφία, οικογένεια, συγγενείς και φίλους για να ταξιδεύσει ένα μήνα με καράβι στην Αυστραλία για να καθαρίζει τουαλέτες, δεν γνωρίζω.

Να μην ξεχάσουμε και τους λίγους λιμοκοντόρους, που επειδή λάδωσαν το έντερό τους στην Αυστραλία και απέκτησαν μια άλφα περιουσία, προσπαθούν να μάς πείσουν ότι δεν φύγαμε από την πατρίδα για να γλιτώσουμε από την μιζέρια τής εποχής μετά την κατοχή και τον εμφύλιο, αλλά επειδή θέλαμε να πλουτίσουμε εύκολα και γρήγορα, δηλαδή είμαστε αν τυχοδιώκτες, ή μάς αρέσει η περιπέτεια όπως στον Οδυσσέα, ή θέλαμε να εξαπλώσουμε τον ελληνικό πολιτισμό σαν το Μέγα Αλέξανδρο.

Τέτοια ακούω και τα παίρνω στο



Επιμέλεια ΓΙΩΡΓΟΥ ΚΑΤΖΗΒΑΣΙΛΗ

Κόσμος και...

μη

κρανίο, επειδή ακόμη δεν υποφέρω από παλιμπαιδισμό ή άνοια και θυμάμαι στον Πειραιά τις περισσότερες από τριακόσιες κοπέλλες πάνω στο πλοίο Τοσκάνα να κλαίνε γοερά με μαύρο δάκρυ και κάτω στην αποβάθρα οι μάνες τους να θρηνούν για τα κορίτσια τους που πήγαιναν μόνα και απροστάτευτα

βυρσοδεψείων, σκληρή δουλειά ημίγυμνοι να γδέρνουν όλη μέρα σάπια κουφάρια ζώων για ένα μεροκάματο πείνας και τον χειμώνα στις δυο και τρεις τα ξημερώματα μέσα στο κρύο και τη βροχή να μπαίνουν στη θάλασσα για να σώσουν από την τρικυμία τα δέρματα που είχαν βάλει το προηγούμενο

Μάς έδιωξαν ή φύγαμε μόνοι μας;

σε μια μακρινή χώρα. Μιλάμε για τον Αύγουστο του 1957 και θα μού πούν κάποιοι ότι αυτές οι κοπέλλες σαν τα κρύα νερά δέχτηκαν να μεταναστεύσουν με τον χαρακτηρισμό τής “υπηρέτριας” επειδή δεν είχαν χρήματα να πληρώσουν ναύλα, γιατί τους άρεσε η περιπέτεια ή είχαν μεράκι να επισκεφθούν το Ουλουρού;

Η μήπως μετανάστευσαν στην Αυστραλία ταμπάκηδες από την Χαλέπα των Χανιών επειδή ήθελαν να πλουτίσουν εύκολα και γρήγορα; Οι άνθρωποι έφυγαν για να γλιτώσουν από τα κάτεργα των

βράδι όπως απαιτούσε η επεξεργασία τους. Και αφού έβγαζαν τα δέρματα στην παραλία τουρτουρίζοντας από το κρύο, το αφεντικό δεν τους πρόσφερε πληρωμή, ούτε ένα τσάι ζεστό. Γι' αυτό έφυγαν από την Ελλάδα οι φτωχοί και δεν πήγαν στην Αμερική για να σκοτωθούν στα ορυχεία τής, ούτε ήρθαν στην Αυστραλία για να δουλεύουν διπλές βάρδιες στο γκλας φάκτορι επειδή ήταν απόγονοι του Οδυσσέα.

Αλλωστε αυτοί που λένε ότι “μάς έδιωξαν” δεν εννοούν ότι η πατρίδα μάς μάζεψε και μάς φόρτωσε

σε καράβια για να φύγουμε επειδή δεν τής άρεσε η φάτσα μας. Εκείνο που λένε και είναι απόλυτα σωστό, είναι ότι αυτοί που έφυγαν από την πατρίδα δεν έβλεπαν μέλλον εκεί, είχαν αδελφές να προκίσσουν, ή ήθελαν να βοηθήσουν τους γονείς τους, ακόμη και ότι έβλεπαν μπροστά και δεν ήθελαν τα παιδιά τους να γίνουν ταμπάκηδες.

Πιός φταίει για την άθλια κατάσταση που επικρατούσε εκείνα τα χρόνια δεν θα το πω εγώ, γιατί δεν είναι ηλίθιοι αυτοί που την έζησαν και έχουν βγάλει το δικό τους συμπέρασμα.

Ομως εκείνο που θα πω είναι ότι ουδέν κακόν αμιγές καλού και οι κοπέλλες τού Τοσκάνα είναι σήμερα γιαγιάδες, κατά πάσα πιθανότητα οικονομικά εύπορες ύστερα από μισό αιώνα σκληρής δουλειάς και με παιδιά επιστήμονες, επαγγελματίες και επιχειρηματίες.

Σαν άτομα και σαν παροικίες οι μετανάστες έγραψαν τη δική τους ιστορία με χρυσά γράμματα, όπου και αν πήγαν, όχι επειδή μιμήθηκαν τον Οδυσσέα ή τον Μεγαλέξανδρο, ή ήταν τυχοδιώκτες, αλλά επειδή είναι προνόμιο να είσαι Έλληνας, όπως μού είπε πρόσφατα ένας συμπαροικός μεγαλοεπιχειρηματίας που σύντομα θα διαβάσετε συνέντευξή του. Ο Έλληνας μετανάστεύει από ανάγκη και μεγαλουργεί από υπερηφάνεια, γιατί θέλει να προσφέρει το καλύτερο στην οικογένειά του, ενώ εξαπλώνει τον πολιτισμό του επειδή έχει κληρονομήσει μια ένδοξη Ιστορία που την μοιράζεται με όλους.

Η ψήφος των Αποδήμων

Αν είχα και κάποια αμφιβολία ότι η ψήφος των Αποδήμων θα διχάσει την παροικία χάθηκε ύστερα από την άγρια κόντρα ανάμεσα στον... επίτιμο εκπρόσωπο Τύπου τής Νέας Δημοκρατίας στο Σίδνεϊ και τον ηγέτη τού τοπικού ΠΑΣΟΚ, Δημήτρη Φούντα.

Πριν ακόμη αποκτήσουν το δικαίωμα ψήφου οι Απόδημοι και πριν καν κηρυχθούν εκλογές γίνεται το έλα να δεις και ο κ. Φούντας δέχτηκε τέτοια βρωμερή επίθεση επειδή τόλμησε να εκφράσει άποψη, που οι αντίπαλοί του κατέβασαν λεξικά για να μας ερμηνεύσουν τις ύβρεις που χρησιμοποιήσαν εναντίον του! Φαντάζεστε, λοιπόν, τί αισχρά θα ακούσουμε και θα διαβάσουμε όταν γίνουν εκλογές στην Ελλάδα και ψηφίζουν οι Απόδημοι.

Εμείς είχαμε προειδοποιήσει τον κ. Φούντα σε εκδήλωση τής Κοινότητας γι' αυτά που... υποφέρει τώρα, αλλά μάς διαβεβαίωσε ότι δεν υπάρχει τέτοιος κίνδυνος επειδή είναι φιλικότερες οι σχέσεις του με τους τοπικούς ηγέτες τής Νέας Δημοκρατίας. Ίσως επειδή λογάριζε χωρίς τον... επίτιμο!

Πάντως, αν οι Νεοδημοκράτες πιστεύουν ότι θα κερδίσουν ψήφους με τέτοιες εξτρεμιστικές συμπεριφορές οπαδών τους, να το ξανασκεφτούν γιατί η παροικία δεν θέλει άλλο διχασμό και το έντυπο που νομίζουν ότι τους εκφράζει έχει προϊστορία σε συγκρούσεις και όχι μόνο με την Αρχιεπισκοπή και την Κοινότητα. Ολα αυτά τα γνωρίζουν πολύ καλά, εμείς απλά τους τα υπενθυμίζουμε επειδή στις εκλογές δεν θα ψηφίζουν μόνον οι ΣΑΕ-τζήδες και ο πρόεδρος τής Ανω Κρύας Βρύσης.

* Βασίλης Κολοβός

Αύριο Τετάρτη θα δημοσιεύσουμε μια πολύ ενδιαφέρουσα συνέντευξη τού ηθοποιού και συγγραφέα, Βασίλη Κολοβού και τής συζύγου του Γεωργίας Τσαμούρη-Κολοβού, που φέτος έκαναν για πέμπτη φορά το μακρινό ταξίδι από την Αθήνα για να συμμετάσχουν στο Ελληνικό Φεστιβάλ.

Υπενθυμίζουμε ότι αύριο ο κ. Κολοβός δίνει δεύτερη διάλεξη στη αίθουσα της Κοινοτικής Λέσχης και ώρα 7.30 μ.μ. με θέμα “Ο πολιτισμός

στην Ελλάδα τού σήμερα”, που όπως μάς είπε περνά δύσκολες ώρες. Είσοδος ελεύθερη

* Η χορωδία “Ορφείας”

Τελευταία προειδοποίηση και αμαρτίαν ουκ έχω, αν δεν κλείσετε τις θέσεις σας και χάσετε την μουσική βραδιά “Ένας φίλος ήρθε απόψε απ' τα παλιά” τής καλλιτεχνικής ομάδας τής χορωδίας “Ορφείας”, την προσεχή Παρασκευή 15 Μαΐου και ώρα 7 μ.μ. στο Οίκημα τής Κυπριακής Κοινότητας στο Στανμορ. Η χορωδία υπόσχεται να μάς χορηγήσει με νοσταλγικά τραγούδια, χορογραφίες, σκιτσάκια και αναμνήσεις.

Στην χορωδία συμμετέχουν οι γνωστοί συμπαροικοί: Γιώργος Μουδανίδης, Δημήτρης Δαβίσκας, Διονύσης Σκιαδόπουλος, Χρήστος Παξινός, Τάκης Γκούσκος, Σπύρος Βρεττός, Νίκος Μαυρίδης, Δημήτρης Πολυμενάκος, Γιώργος Χιώτης, Αλέκος Γκαλελής, Δημήτρης Κουτρουμάνης, Γιώργος Νούνης, Λευτέρης Γιαννάς, Διονύσης Μπάφης, Ελλη Στασή, Μαρία Μόργκαν, Ελένη Παπαχατζή, Βάλη Γιανίνσκα, Δήμητρα Τζοδούρη, Δήμητρα Μιλάτου και Ευλαμπία Τζοδούρη.

Για κρατήσεις θέσεων τηλεφωνήστε: 0413 213 377, 0409 608 649, 0413 600 591.

* Ο προϋπολογισμός

Αν επαληθευτούν οι διαρροές για το περιεχό-

μενο τού κρατικού προϋπολογισμού, ο Θησαυροφύλακας Γουέιν Σουάν δεν θα μάς πει τίποτε καινούργιο. Ομως οι πολιτικοί πάντα κρατούν το άσσο στο μανίκι και αυτός ο άσσος θα παίξει αποφασιστικό ρόλο για το πολιτικό μέλλον τού κ. Σουάν αν όχι και τού πρωθυπουργού, Κέβιν Ραντ, ενώ στο μικροσκόπιο θα μπει και ο αρχηγός τής αντιπολίτευσης, Μάλκολμ Τέρνμπουλ με την απάντησή του.

Την περασμένη εβδομάδα, πάντως, οι Λίμπεραλ έπαθαν την πλάκα τους όταν μειώθηκε η ανεργία στην Αυστραλία σε3 μια περίοδο που αυξάνεται σε όλο τον κόσμο για να αποδειχτεί ότι οι φτωχοί βοηθούν στην ανάκαμψη τής οικονομίας ξοδεύοντας τα επιδόματα που τους δίνει η κυβέρνηση.

Οι Λίμπεραλ το αποδίδουν σε... φλούκα, δηλαδή οι επιχειρηματίες προσέλαβαν τον Απρίλιο 50.000 υπαλλήλους που δεν χρειάζονται! Και έπεσε το γέλιο τής αρκούδας.

* Καλόο!

- Γιατρέ μου, πάσχω από αμνησία. Τί να κάνω;

- Καταρχήν να με πληρώσεις...

Ακόμη ένα:
Μεθυσμένος σε σουίλατζίδικο:
- Ένα γύρο απ' όλα.
- Πίτα;
- Άσε, λιώμα

* Μια λέξη κάθε ημέρα

Κορνίζα: Είναι το πλαίσιο (από ξύλο, μέταλλο ή άλλο υλικό) που περιβάλλει ένα ζωγραφικό πίνακα, μια φωτογραφία κτλ.: Κρεμασμένα σε ολόχρυσες κορνίζες τα πορτρέτα των προγόνων τους. Σύμφωνα με το Λεξικό της Κοινής Νεοελληνικής προέρχεται από τη βενετική λέξη cornise. Στο Λεξικό Μπαμπινιώτη αναφέρεται ότι η βενετική αυτή λέξη ανάγεται στη λατινική cornix, που σημαίνει «κοράκι» και η οποία προέρχεται από την κορώνη της αρχαίας ελληνικής. Λέξεις της ίδιας οικογένειας: κορνιζάδικο (= κατάσταση όπου κατασκευάζονται κορνίζες για πίνακες), κορνιζάρω, κορνιζάρισμα, κορνιζάς.

